

T		M		Á		O	S
K	K	É	L		A	S	E
	Ď		Ř	E	Í		Ž
D	T	O	O	Ž	T	I	
	O	V	K	N	A		Ž
Á	É	E			K	N	D
N	L		Í	P	A		O
O		C	V		N	L	?

U	B	C	U	O
Y	Š	H	O	Í
Á		D	J	O
	D	A	K	K
R		U	I	A
J	J	A		I
Ž		L	S	T
Á	Ě	Í	V	E

Byla mi ve fabrice svěřena dílna velocipédová. Strýc pan řídící chce rozšiřovat výrobu, ale po Praze jest velká nouze o dělníky. Tedy – lumpenproletariátu všude plno. Ale řemeslníků schopných vzít za dílo, těch po málu. A což teprve inventory anebo vynálezce – kde ty vzít? Každá fabrika si své vynálezce hýčká a podplácí, neb jsou zlata cennější. Už i ve Vídni jest třeba verbovat jich, lákat a podbízet se jim rozmanitě.

Z Vídne tak k nám přibyl jistý Jaroslav Tesař. Chodil jsem s ním do šenku, práci inventora nabízev. Ač národovec a literát, byl obeznámen s lečjakou promyšleností a do dílny by dobře zapadl. Jsa z Vídne, trval poněkud tvrdohlavě na německé formě svého jména. „Podívej se na Vojtu Náprstka,“ říkal jsem mu, „slavného našeho občana, jak si změnil své německé jméno na ryze české! Kdo dnes zná jakého Adalberta Fingerhuta? Nikdo. Však hle, Vojtu Náprstka každý v Praze zná!“ Leč Tesař na to nebral ohled a trval, že zove se Cimrmanem. Jest to prý počestění dostatečné, že píše se česky s C na začátku.

Nakonec se však naše cesty rozešly. Ačkoli J. Tesař schopný by mohl býti a bystrý, brzy se ukázal povrchným. Těkal od jednoho k druhému, žádnou práci dlouho nezastal. Namísto zdokonalování zvonku velocipédového zvoněk ten svěřený používal na organizaci dělnických divadelních kusů. Třebaže zkusil dále štěstí v insertním oddělení, ani tam dlouho nepobyl. Jeho inserty psané maďarsky ukázaly se být pouze rafinovanou protihabsburskou propagandou, když žádné slovo maďarsky ve skutečnosti nebylo. Škoda, mohl to být užitečný inventor. Tesař pak počátkem července odcestoval do Sobotky zakládat literární setkání. Dnes je opravdu těžké sehnat schopné dělníky. Obzvlášť když chci v mezičase sám pracovati na svém velkém úkolu.